

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Lectio. iiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

De amicis

laudis. ps. Credidi an. Qu
tes ibant et flebat mittentes
semina sua. ps. In conuertē
do. an. Confortatus est prin
cipat' eorū honorati sūt ami
ci tui deus. ps. Dñe probasti

Hymnus. Exultet celum. p.
Clamauerū. **S**up mag. an
Ecce ego mitto vos sicut oves
in medio lupo rum: restote ergo
prudentes sicut serpentes et sim
plices sicut columbe. **A** nulla
sufragia nisi concurrat aliud
festum nouē lectiōnū. **D**e euā
gelistis patet in suis locis.

Lectio I. Et omnia bti greg.

E An nō dicā veos seruos
qr seruus nescit quid fa
ciat dñs eius. Vos aut̄ dixi
amicos: qr omnia quecūq; au
diui a patre meo nota feci vo
bis. que sunt omnia que audi
uit a patre suo que nota fieri
voluit seruus suis ut eos effice
ret amicos suos nisi gaudia i
terne charitatis. Nisi illa festa
supne prie que nr̄is quotidie
mentib; p aspiratōne sui amo
ris imprimat. Dum enī audi
ta supna celestia amam' ama
ta iā novim': qr amor ipse no
ticia est. Omnia ergo eis no
ta fecerat: qr a terrenis deside
rijs immutati amoris summi
facibus ardebant. **L.** **Lcō ii.**

I H̄tos vero amicos dei aspe
cerat ppheta cū dicebat. **D**i
hi aut̄ nimis honorificati sūt

amicis tuis deus. Amici enim
quasi animi custos vocat. qz
ergo psalmista pspexit electos
dei a mundi huius amore se
paratos; custodire in manda
tis celestib; voluntatē dei mi
ratus est amicos domini di
cens. **D**ibi aut̄ nimis honori
ficati sunt amici tui de'. Et
tanq; si ab eo protin⁹ causas
honoris tanti nobis insinua
ri quereremus illico adiunxit:
Nimis confortatus est prin
cipatus eorum. **L.** **Lcō iii.**

Ecce electi dei carnē domat
spm roborat: demonib; impes
rant: virtutib; choruscant: pie
sentia despiciunt: eternā patnā
cū voce moribusq; predicant
et iā moriēdo diligunt: atq; ad
illā p tornēta pungunt occidi
pnt et flecti nequeunt. **N**imis g
confortatus est principatus eo
rum. In ista ipa passione qua
cederūt in mortem carnis vi
detē qstū fuerat culmē metis
Ende hoc nisi qr confortat
est principatus eorū. **S**i ma
gni forsita pauci sūt subiūni
Dinumerabo eos et sup arenā
multiplicabūtur. **L.** **Lcō iv.**

Gotū mōm fratres aspice
martyrib; plenus est. **J**ā pe
ne tot qui videamus non su
mus quod veritatis testes ha
bemus. Deo g numerabiles
nobis sup arenā multipli

eatissimū qui quātū sunt a nob̄
comphēndi nō p̄nt. Sed quis
quis ad hāc puenit dignitatē
vt amicus vocetur dei sese i se
aspiciat. **D**ona autē q̄ p̄ceperit
sup semihil suis meritis tribu-
at ne ad inimicitias erumpat.

Tu autem domine nostri m̄i.

Nonde t̄ subdit **Lectio q̄nta**
No vos me elegistis sed ego
elegi vos et posui vos vt eatis
t̄ fructum afferatis. Posui ad
gratiā: plantauī vt eatis volē-
do: fructū afferatis operādo.
Eatis volendo dixit: q̄r velle
aliquid facere iā mēre ire est.
Quale vero fructū afferre de-
beat subditur. Et fructus ve-
ster maneat. **O**mne qd̄ fm̄ pre-
sens sc̄m labo: amus vix usq; ad
mortē sufficit. **D**ors nāq; interueniēs fructū nr̄i laboris
abscindit. **Q**d̄ vero pro etna
vita agitur etiā post mortē ser-
uat: t̄ tūc apparet incipit cuz
labo: carnaliū fructus cepe-
rint nō videri. Ibi ergo illa re-
tributio inchoatur ybi ista ter-

Quisquis **L**e^o vi. mihi **L**.
igit̄ iā eterna cognouit apud
eius animū t̄pales fructū vile
scūt. Tales fructus operemur
q̄ cū mors cūcta interimat ip-
si exordiū a morte sumāt. Nā
q̄ a morte incipiat fructus di-
testaf̄ p̄pheta q̄ dicit. **L**u de-
derit dilectis suis somnū hec
est hereditas dñi. **O**mnis qui

dormit i morte pdit heredita-
tē: sed cū dederit dilectis suis
somnū hec est hereditas dei.
Quia electi dei postq; puen-
t ad mortē tūc inueniunt he-
reditatē. **T**u autem domine
vostrī m̄i. **S**cđm matheum.

Filio tempore: Dicit sy-
mon petrus ad iesum.
Ecce nos reliquimus omnia
t̄ secuti sumus te: quid ḡerit
nobis. Et reliqua. **W**ritula
bni hyeronimi p̄f̄d: **G**ead̄ **L**.

In superiori loco hui⁹ euāgeli⁹
ce lectois quā audistis: dñs t̄
saluator nr̄ diuitias m̄di dili-
gētes difficile regnū celorum
posse intrare docebatur: ideo pe-
trus fiducialiter respondit dī-
cens. Ecce nos reliquim⁹ omni-
nia t̄ secuti sumus te: quid er-
go erit nobis. Grandis fiduz-
cia. Petrus p̄scator erat: dī-
ues nō fuerat: cibos manu et
arte querebat: et tamen loqui-
tur confidenter: reliquim⁹ omni-
nia. Et quia non sufficit tan-
tum relinqueret iungit qd̄ per-
fectum est. Et secuti sumus te
Fecimus quod iussisti: quid
ergo dab nob̄ premij. Jesus
autem dixit illis: Amen dico
vobis q̄ vos qui secuti estis
me in regeneratione cum sede-
ret filius hominis in sede ma-
iestatis sue sedebitis super se-
des duodecim iudicantes du-
odecim tribus israel. **T**u aſc
b iij